

Siemens

KVALITET • MARKEDSORIENTERING • BEGEJSTRING • TROVÆRDIGHED • FORANDRING

Nyt

Tilbud på 70.000 sider.
Læs om et gigantisk
tilbuds-projekt på
bagsiden.

Medico forandrer sig
selv totalt.
Læs side 3 og 4.

Det handler om
kundernes sympati.
Læs side 6 og 7.

På vej mod bedre
kundeservice i IP.
Læs side 8 og 9.

Man må tage et ansvar

JUBILÆUM

Det har været 40 travle år for elektriker og tidligere tillidsmand Gunnar Ulf Christensen, der i begyndelsen af februar 1996 kunne fejre jubilæum hos Siemens. Gunnar Ulf Christensen var kun 15 år, da han startede som elektrikerlærling, men allerede kort efter blev han involveret i det faglige arbejde, der skulle føre ham fra klubarbejdet til hvervene som tillidsmand og fællestillidsmand.

- Jeg har altid været fagligt aktiv. Kort efter jeg kom i lære, var jeg med til at starte vores lærlingeklub. Vi var jo pludselig blevet mange, og dengang blev lærlinge ikke behandlet særlig godt, hverken af svendene eller af firmaet. Så vi besluttede os for, at vi ville stå lidt mere sammen end før og så forsøge at få os meldt ind i lærlingenes fagforening.

Det var indgangen til en lang række forbedringer af arbejdsforholdene på Sie-

mens, som Gunnar Ulf Christensen har været involveret i. I de første mange år var han dog nødt til at tage nogle pauser i det faglige arbejde, da jobbet som elektriker i denne periode var særligt tidskrævende. Men i 1977 var der valg til tillidsmandsposten og Gunnar Ulf Christensen var ikke i tvivl om, at han ønskede jobbet.

Tillidsmand

Gunnar Ulf Christensen blev både valgt til tillidsmand for elektrikerne og til fællestillidsmand for alle faggrupperne. Det blev til ti travle år, før han i 1987 blev nødt til at trække sig på grund af det omfattende arbejde i forbindelse med Siemens nybygningen i Ballerup, hvor han var formand. Men i årene som tillidsmand fik han blandt andet udlicnet mange skæve forhold mellem funktionærer og timelønnede på lokalt hold:

- Hvis man er utilfreds med noget, må man gå ind og tage et ansvar. Og jeg var utilfreds med, at man fokuserede for meget på løn og ikke på de sociale forhold, der

gjorde, at der var himmelvid forskel på at være funktionær og på at være timelønnet. Det var et gammeldags system, som jeg ønskede at modernisere, og det lykkedes faktisk temmelig langt. Jeg var blandt andet med til at formulere en generel personalepolitik for Siemens, og det var et stort skridt fremad for os timelønnede. Det betød, at vi blev anerkendt som medarbejdere frem for nogle, der bare slog søm og skrue i. Jeg betragter selv personalepolitikken som noget af det bedste, der blev indført i min tid som tillidsmand. Men også efteruddannelsesordningen for elektrikerne er noget, der har haft stor betydning for ligestilling mellem medarbejderne.

Tiden som tillidsmand var samtidig præget af, at der blev bygget bro mellem fagforeningen og firmaet:

- Sidst i 70'erne gik man officielt over til dus-formen, og det rykkede ved en hel masse ting hele vejen ned gennem systemet. Nu var der pludselig ikke mere den der distance, og ledelsen blev efterhånden mere lydhør og åben overfor det, vi kom med. Selvfølgelig har vi haft vores små uoverensstemmelser, men der har aldrig været de store sværds slag. Vi fik altid løst problemerne, før der opstod konflikter. Men det er nok også lidt op til tillidsmanden. Måden at forhandle på. At være troværdig i alle forhold. At man kan regne med, at en aftale er en aftale. Det var i hvert fald det, der kendetegnede samarbejdet. At der så samtidig var god beskæftigelse indenfor branchen, gjorde det bestemt også lettere at arbejde som tillidsmand.

Travle år

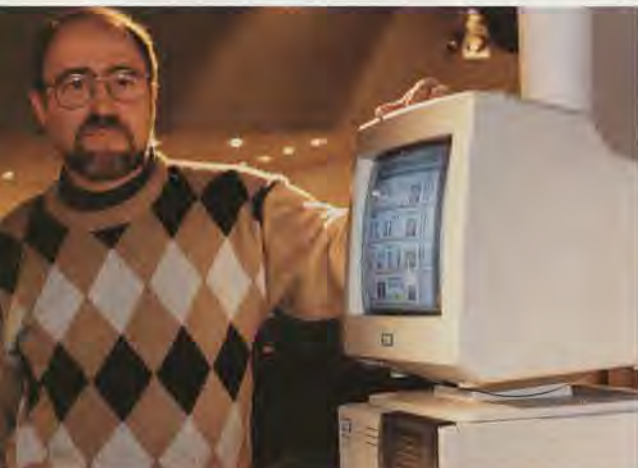
Gunnar Ulf Christensen har altid været en engageret mand, så fritid har der ikke været meget af. Udover tillidsmandshvervet var han i årene fra 1961-1968 og igen fra 1972-1975 medlem af bestyrelsen for "Klub 37" og sad i en årrække i redaktionen af det daværende medarbejderblad "Kontakt". Men der var også andre interesser, der skulle passes:

- På et tidspunkt var jeg begyndt at interessere mig meget for politik, som jeg gik ind i på Frederiksberg for Socialdemokratiet. Jeg var domsmand og suppleant til kommunalbestyrelsen i nogle år. Samtidig var jeg formand for AOF på Frederiksberg, så der var rigtig tryk på. Men det har ikke altid været lige nemt at kombinere jobbet som elektriker med mit faglige og politiske arbejde, så ind imellem har jeg været lidt ude af drift på det sidstnævnte område.

Efter 1987 blev fagforeningsarbejdet foreløbig lagt på hylde. Gunnar Ulf Christensen har siden 1989 arbejdet som tekniker på Unidata i Taastrup, hvor han også er formand. Men udover de spændende år som fagligt aktiv er der også andre grunde til, at jubilaren er blevet hos Siemens i 40 år.

- Jeg har haft mange interessante jobs og også mange formandsjobs, hvor jeg altid har været meget selvstændig. Der er jo så mange forskellige opgaver i den her virksomhed, at det aldrig kan blive kedeligt og trivielt. Desuden er der en respekt for elektrikerne hos Siemens, der gør, at det er en virksomhed, der kan holde på sine medarbejdere.

Gunnar Ulf Christensen: - Man fokuserede på løn og ikke nok på de sociale forhold. Foto: Søren Madsen

Der har **aldrig** været kedelige dage

JUBILÆUM

40 år hos Siemens er fløjet afsted for servicetekniker Ove Nielsen, der aldrig har manglet nye udfordringer i sit arbejde.

- Da jeg startede hos Siemens, havde jeg selvfølgelig ikke forestillet mig, at jeg skulle være her i 40 år. Men mit arbejde har altid været interessant og meget selvstændigt, så jeg har aldrig haft lyst til at prøve noget andet. At vi også har et godt kammeratskab på arbejdspladsen er jo kun yderligere et plus.

Telefoner og rørpost

Med en baggrund som udlært maskinarbejder og efter halvandet år i Søværnet hørte Ove Nielsen, at Siemens søgte en telefonmekaniker. Det var i 1955, men 40-års jubilaren husker tydeligt sin lidt pudsige start i virksomheden: - Jeg tænkte, at når jeg nu er maskinarbejder, ligger det nok ikke så langt derfra - der er jo meget mekanik i de gamle telefoner - så jeg fik jobbet som telefonmekaniker. Men da jeg troppede op på min første arbejdsdag, så man meget mærkeligt på mig og sagde, at det var jo egentlig meget godt, men man havde faktisk ikke brug for en mand i øjeblikket. Men lige ovre på den anden side af gangen sad der et par ingeniører, og de skulle bruge en mand til at lave rørpost. Jeg vidste ikke, hvad det var, men jeg tænkte ok, indtil der kommer nogle telefoner, kan jeg da godt lave rørpost. Og jeg har aldrig bestilt andet i de 40 år. Rørpost vil sige, at man kan sende breve og papirer rundt

i en virksomhed ved hjælp af et rørsystem. Papiret rulles sammen og lægges i en container, der ved tryk på en knap sendes til modtagerstedet via luft. Da Ove Nielsen startede, var rørpost en selvstændig afdeling, og der har i tidens løb været mange og store opgaver. I dag har edb erstattet rørpostens funktion, men det skræmmer ikke jubilaren: - Mit job har jo uundgåeligt ændret sig undervejs. Jeg startede med montage for siden at arbejde mere selvstændigt som reparatør og servicemand i de installerede rørsystemer. I 1976 begyndte man så småt at trække ned på rørposten i takt med indførelsen af edb, og til sidst lukkede man helt afdelingen. Vi var seks mand, der blev overført til installationsafdelingen, men da vi vidste en masse om rørpost, fik vi på eget initiativ lov til at fortsætte, og jeg kom til at stå for det. Jeg tog ud til kunder og lavede tilbud. Min overmontør gik dem igennem med mig, for det kan da godt være, at mit dansk efter syv års skolegang ikke var perfekt. Men så rettede han lidt, og tilbuddet blev skrevet og sendt til kunden. Jeg stod så for indkøb, og derefter tog en kollega eller to med ud for at installere det.

Næsten som at være selvstændig

I dag arbejder Ove Nielsen på tavleværkstedet. Det er småt med rørpostreparationer, men da han er den eneste på værkstedet, der er smedeuddannet, har han ikke svært ved at udfylde sin dag med masser af småopgaver. Det giver en afvekslende arbejdsdag, og det er noget, Ove Nielsen har været vant til:

- Da jeg i 1962 begyndte at arbejde som reparatør og servicemand, var det næsten som at være selvstændig - bortset fra at jeg havde et stort firma i ryggen. Det var et frit job under ansvar, og det passede mig godt, at jeg selv skulle tilrettelægge dagen og være i tæt telefonisk kontakt med firmaet. Da jeg så i 1976 pludselig skulle have med kundeplejen at gøre, var det ikke fremmed for mig. Jeg var jo vant til at snakke med kunderne, og det var en del af mit job, som jeg godt kunne lide. Indimellem havde jeg også arbejde på værkstedet, så det har været

meget afvekslende. Der har i hvert fald aldrig været kedelige dage, og det er det, der får 40 år til at gå.

Også i privatlivet er der nok at se til. Ove Nielsen og hans kone flyttede for fire år siden fra en lejlighed i Brøndbyøster til et lille nyt andelshus i Ejby, så nu er der lidt jord at pusle med. Parret har to børn på 35 og 29, og det har resulteret i to børnebørn, der tit kigger indenfor. Alligevel er der tid tilovers til en god bog eller en koncert i ny og næ. Og så er der selvfølgelig også harmonikaen, som har været Ove Niensens store fritidsinteresse i de sidste tolv år.

Ove Nielsen blev ansat som telefonmekaniker, men han har aldrig repareret så meget som en eneste telefon i de 40 år hos Siemens. Derimod er han ekspert i rørpost. Foto: Søren Madsen